

Posudek vedoucí diplomové práce

Autor diplomové práce: **ALEŠ KUNEC**

Název diplomové práce: **Věci a jejich dělení**

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Kristýna Spurná**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly, a to v rozsahu 10 %.

Autor předložil diplomovou práci na téma věci a jejich dělení. Podařilo se mu zpracovat průměrnou diplomovou práci, jedná se z větší části o kompilát, čemuž odpovídá i rozsáhlý poznámkový aparát a konstatovaná shoda s jinými díly.

Diplomová práce je zpracována na 50 stranách, splňuje tedy stanovený rozsah, byť skutečně těsně (navíc nelze zcela odhlédnout od skutečnosti, že některé stránky jsou zaplněny jen minimálně či jejich velkou část zabírají poznámky pod čarou). Z formálního hlediska je práce na průměrné úrovni, obsahuje větší množství překlepů či chyb v interpunkci, na str. 19 chybí dokončení věty. Tomu všemu bylo možné zabránit pečlivější korekturou.

Práce je doplněna rozsahově bohatým seznamem použité literatury, který po formální stránce vykazuje drobné odchylky od citačních norem (chybějící číslo vydání u některých knižních publikací, chybějící počet stran). Autor čerpal nejen z odborné knižní a v menší míře i časopisecké literatury, právních předpisů, ale také z judikatury, komentářů a v neposlední řadě i z internetových zdrojů. Při psaní autor prokázal průměrnou schopnost pracovat s vybranou literaturou, neuchýlil se sice k pouhému přepisu delších pasáží jiných autorů, ale zcela se mu nevyhnul (např. str. 8).

Předkládaná práce je opatřena standardním poznámkovým aparátem, který autor využil především k odkazům na použité prameny. Pokud jde o odkazy na jednotlivé paragrafy právních předpisů, má vedoucí práce za to, že pro plynulost čtení je vhodnější jejich zařazení do samotného textu, nicméně se nejedná o chybu.

Autor se řádně držel zvoleného tématu i stanovené osnovy. Nestanovil si žádný konkrétní cíl, k němuž by chtěl svoji práci směřovat, nicméně v úvodu konstatuje, že účelem a smyslem jeho práce není řešení případných problémů de lege ferenda, ale pouze popsání věcí a jejich dělení v souladu s občanským zákoníkem. Ačkoli se mu v tomto smyslu podařilo svého záměru dosáhnout, má vedoucí práce za to, že cíle při psaní diplomové práce by měly být vyšší. Diplomant by měl mimo jiné podrobit stávající právní úpravu kritice a snažit se zhodnotit, jaké možné úpravy by ji mohly vylepšit.

Práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do čtyř samostatných kapitol a je ukončena cizojazyčným resumé v anglickém jazyce, které by mohlo být rozsáhlejší. Jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují, jejich vnitřní uspořádání však již tak přehledné není.

V první kapitole se autor nevyhnul mnohými studenty oblíbenému historickému exkurzu od římského práva po současnost, který je ve většině případů, kdy tématem práce není historie jako taková, nadbytečný a vzbuzuje dojem snahy o prodloužení práce. V tomto případě by se dal tolerovat konec kapitoly, ale i tak považuje vedoucí práce 12 stran historie z celkového počtu 50 za předimenzované. Navíc v této části práce autor přeskakuje mezi různými občanskými zákoníky a zkratkami, takže orientace v textu je velmi složitá (používá pojem občanský zákoník pro z. č. 40/1964 Sb., zkratku OZO, ObZ, OZ, aniž by specifikoval, o jaký právní předpis se jedná).

Druhou kapitolu věnoval diplomant vymezení věci. Hned na začátku se však opět vrací do minulosti a rozebírá pojem věci dle občanského zákoníku z roku 1950 a 1964. K vlastní definici věci dle současné právní úpravy se tak dostává až na str. 18.

Třetí kapitola představuje stěžejní část celé práce. Autor v ní rozebírá konkrétní dělení věci podle různých kritérií, začíná rozdělením na věci hmotné a nehmotné, movité a nemovité, zastupitelné a nezastupitelné atd. Z textu je bohužel patrné, že autor problematice příliš neporozuměl, přeskakuje mezi tématy, cituje odborníky, aniž by však jednotlivé pasáže na sebe navazovaly. Na str. 27 a 28 si autor protirečí, když nejprve tvrdí, že občanský zákoník movité věci nedefinuje, ale následně uvádí, že movitá věc je definována jako... Na druhou stranu je třeba ocenit práci s judikaturou, na jejímž základě se autor snažil vysvětlit sporné či nejasné skutečnosti, ne vždy se mu to však zcela podařilo.

Čtvrtou kapitolu se autor rozhodl věnovat vybrané problematice věci. Zaměřil se jednak na zvířata, jednak na člověka jako tzv. non subjekt, a pak, trochu překvapivě a nesystematicky, na příslušenství a součást věci.

Vytknout musí vedoucí práce pisateli chybějící, resp. pouze ojedinělé vlastní názory na právní úpravu. Práci by jistě obohatilo předestření sporných bodů, zaujetí stanoviska k nim a odůvodnění takového závěru z pohledu samotného autora. Některé pasáže k tomu přímo vybízejí (např. na str. 23 autor uvádí různé pohledy odborníků na spornou otázku, aniž by se však jakkoli snažil o vlastní pohled).

Jako vhodnou lze v současné době vnímat komparaci se zahraniční právní úpravou, případně analýzu unijních předpisů a vyhodnocení, zda mají nějaký dopad na českou právní úpravu. Je škoda, že se autor na tuto stránku problematiky nezaměřil. Navíc zcela chybí úvahy de lege ferenda, které by měly být v diplomové práci zpracovány, přestože autor měl opačný názor. Ani v závěru se diplomant nepokusil o zhodnocení právní úpravy, jedinou výjimkou je předposlední odstavec na str. 50.

Práce jako celek působí nepřehledně, povrchně a v určitých pasážích popisně. Autor přeskakuje mezi tématy bez zjevného cíle či vnitřní logiky, tenduje k opakování již jednou či dokonce vícekrát uvedených skutečností. Nelze přehlédnout horší úroveň jazykového projevu diplomanta, stejně jako jeho kostrbaté vyjadřování.

Předloženou práci doporučuji k ústní obhajobě, neboť splňuje všechny požadavky, které jsou na ni kladeny a předběžně ji hodnotím jako velmi dobrou až dobrou v závislosti na průběhu obhajoby.

V Plzni dne 12.5.2019

.....
JUDr. Kristýna Špurná